

SH 72058

Bell P-59A/B AIRACOMET

(GB) The Bell P-59 Airacomet was the first ever jet aircraft designed and built in the USA. Although the XP-59 designator had been used before (for the cancelled Bell Model 16), it was decided to add to the secrecy of the new jet aircraft by camouflaging its true nature. As well as the re-use of the designator, the prototype also appeared in public with a false propeller on the nose! As the British were so advanced with jet propulsion, it was decided to share the technology with the USA and the specifications of what became the I-16 (later to be known as the J31-GE-5) jet engine were passed to the General Electric Company. The General Electric jet engine was assigned the cover designation I-A, in hope that the enemy intelligence might mistake it for a new supercharger. Since the General Electric jet engines were being designed and built in parallel with the XP-59A, Bell engineers had little or no knowledge about performance data of the engines, so they adopted a fairly conservative design approach, within two months after the initial order, Bell engineers had submitted a design for a fairly conventional aircraft, with a cantilever, laminar-flow, mid-mounted wing and a fully-retractable tricycle landing gear. The aircraft was fitted with two 1400 lb. st. General Electric I-A jet engines, one mounted on either side of the fuselage under the wing root. The first flight of the XP-59A prototype was at Muroc Dry Lake, California, on 1st October 1942 with Bell's chief test pilot, Robert M. Stenner.

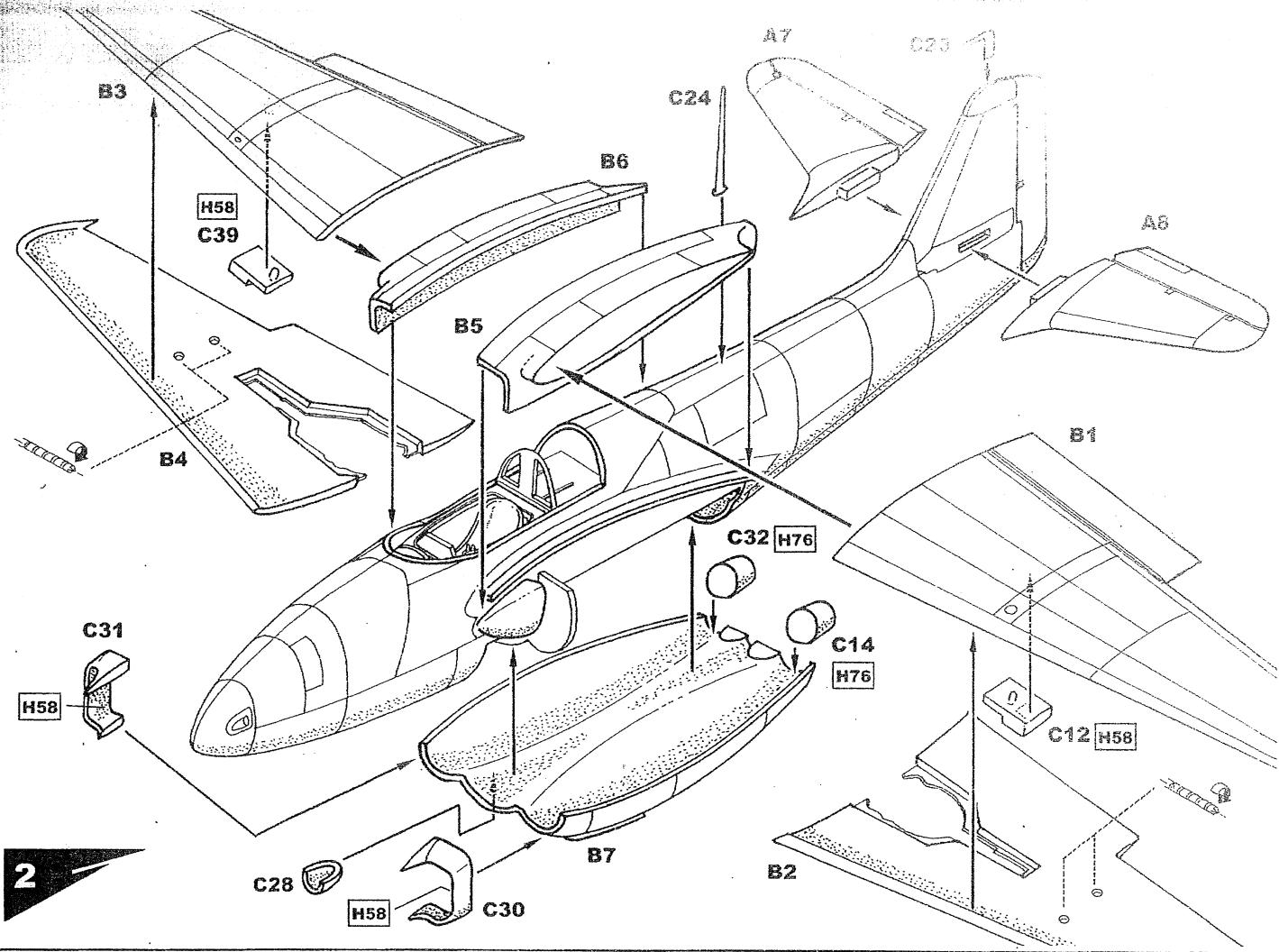
At the controls, The first P-59A reached Muroc in June 1943, and the USAAF gave the aircraft the name "Airacomet". The YP-59A flew in August 1943. The YP-59A had more powerful General Electric I-16 (J31) turbines. The production P-59A differed very little from the YP-59A. Only the first twenty of the P-59A order were actually completed as P-59As. The twenty-first and remaining twenty-nine Airacomes of the P-59A order were completed as P-59Bs. They were uprated J31-GE-5 jets of the later P-59As, but had internal capacity increased. The last P-59B was delivered in May 1945. Most of the P-59s went to the 12th Fighter Group of the Fourth Air Force, based at Muroc Dry Lake (later Edwards AFB), where they served in the training role. The P-59 never saw combat and was soon relegated to the Lockheed P-80 Shooting Star and was eventually phased out of service by 1949.

Technical Specifications. Span 45 ft 6 in (13.87m). Length 36 ft 2 in (11.62m). Height 12 ft 3 5/8 in (3.86m). Maximum speed was 409 mph (658 km/h). Normal Range was 400 miles (644km). Service ceiling was 46,200ft (14082m). Armament was one 37mm M4 cannon at 0.5in (12.7mm) machine guns in the nose.

(CZ) Bell P-59 Airacomet byl prvním třískovým letounem navrženým a postaveným v USA. Ačkoliv označení prototypu bylo již předtím použito pro zrušený projekt Bell Model 16, bylo rozhodnuto z důvodu utajení toho označení znova použít, aby se tím zatají skutečný projekt. Na větěnost byl nový letoun prezentován jako vrtulník s falešnou vrtulí instalovanou na přední trupu. Prototyp byl dostaván ve vývoji prvního amerického třískového letounu. Američanům byly předány podklady pro konstrukci průdušného motoru, které měly být použity v mohoucího požadavku na nový turbokompresevný motor. Prestože průdušné motory využívaly firmu General Electric, byly použity s drakem prototypu XP-59A, inženýrového Bellu měli jen velmi omezené informace o technických parametrech objednávky konstruktérů firmy Bell původně nazvané "Innovative". Po vydání konstrukčního dokumentu byla tato informace rozšířena v kódovém podznamení. První let prototypu XP-59A se uskutečnil 1. října 1942 v Muroc Dry Lake, Kalifornie. Vedení USAF pojmenovalo tento letoun "Airacomet".

Robert M. Stanley. První let prototypu YP-59A dovezl na základnu Muroc v červnu 1943. V květnu 1945 byly zlepšeny motory General Electric I-16 (J31). Od USAAF obdržely bojovou službu koncem května 1945. Především byly použity stroje P-59A, se kterými byly dosazeny 100 kusů. Pouze prvních dvacet kusů z objednaných 100 kusů bylo užit skutečně dokončeno. Také zvětšenou kapacitu vnitřních palivových hadic. Zbylé objednávky USAAF stornovalo ve prosinci využitých výkonem. Využití výkonu P-80 (F-84). Včetně prototypu a předprodukčních strojů bylo postaveno 66 kusů Airacometů. Poslední P-59B byl dodán v květnu 1945. Většina z využitých letounů P-59 byla předána 412. stíhací skupině 4. letectva armády se základnou na Muroc Dry Lake (později Edwards AFB), kde sloužily v roli cvičného letounu určeného pro výcvik pilotů třískových letounů. Letouny P-59 se nikdy nezúčastnily bojových operací, a byly bez nahrazeny letouny Lockheed P-80 Shooting Star. Z výzbroje pak byly definitivně vyráženy v roce 1949. Technické údaje: Rozpětí 13,87 m Délka 11,62 m Výška 3,66 m Maximální rychlosť 658 km/hod. Normální dolet 644 km Operační dostup 14082 m Výzbroj: jeden 37mm kanón M4 a dva kulomety ráže 0,5in (12,7mm) umístěné v trupu.

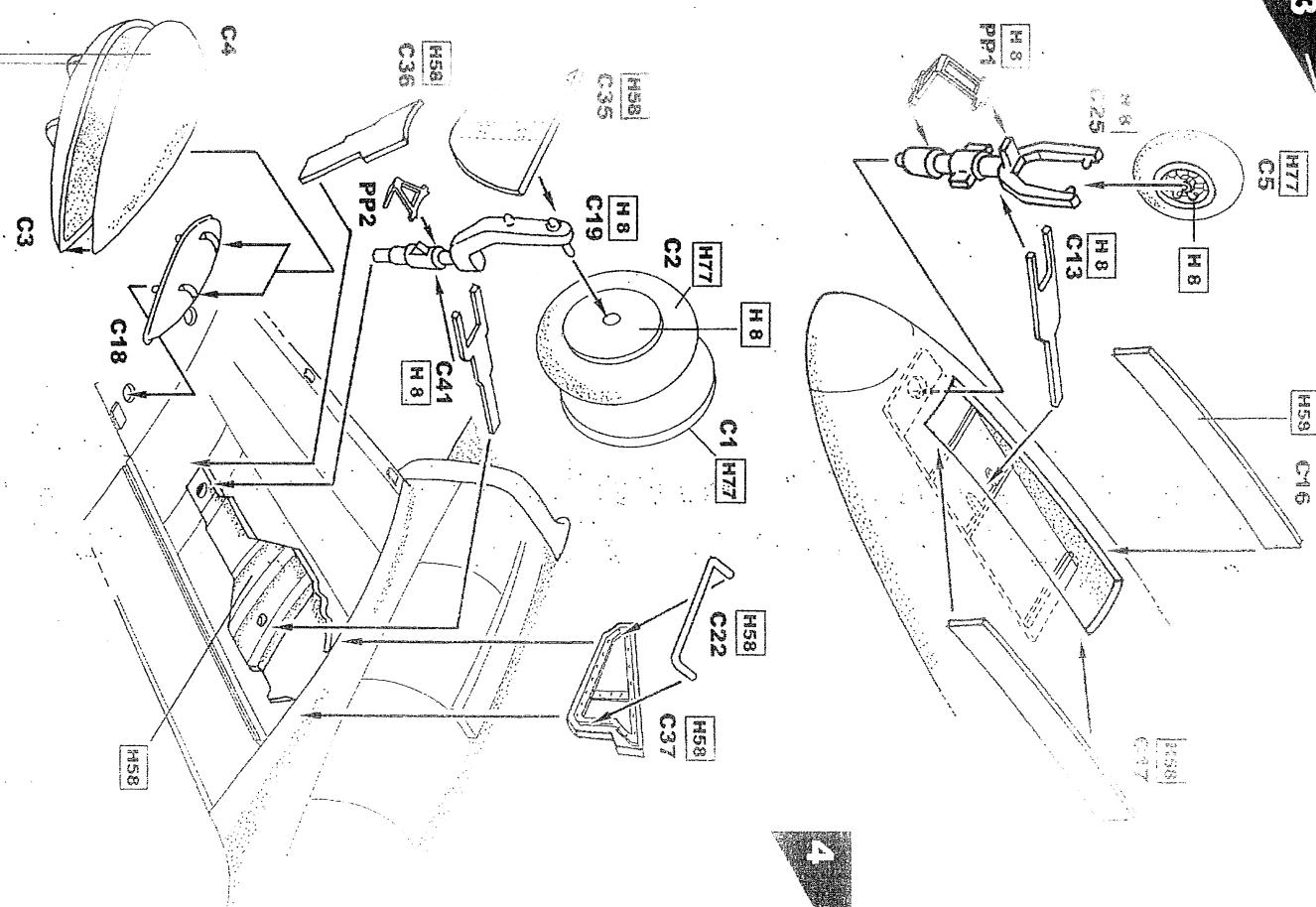
SESTAVA - ASSEMBLY - BAUANLEITUNG - ASSEMBLAGE

2

3

SESTAVA - ASSEMBLY - BAUANLEITUNG - ASSEMBLAGE

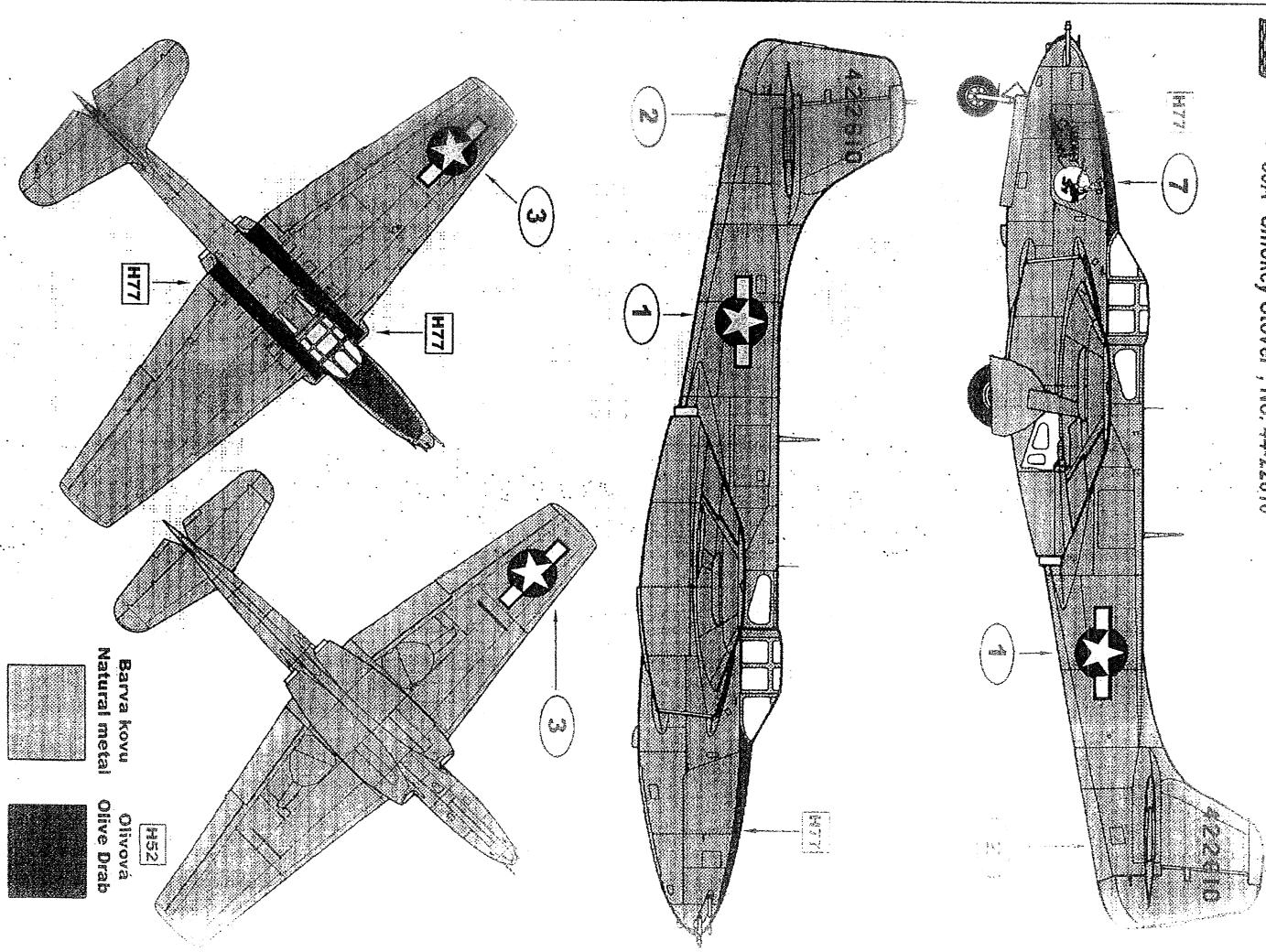
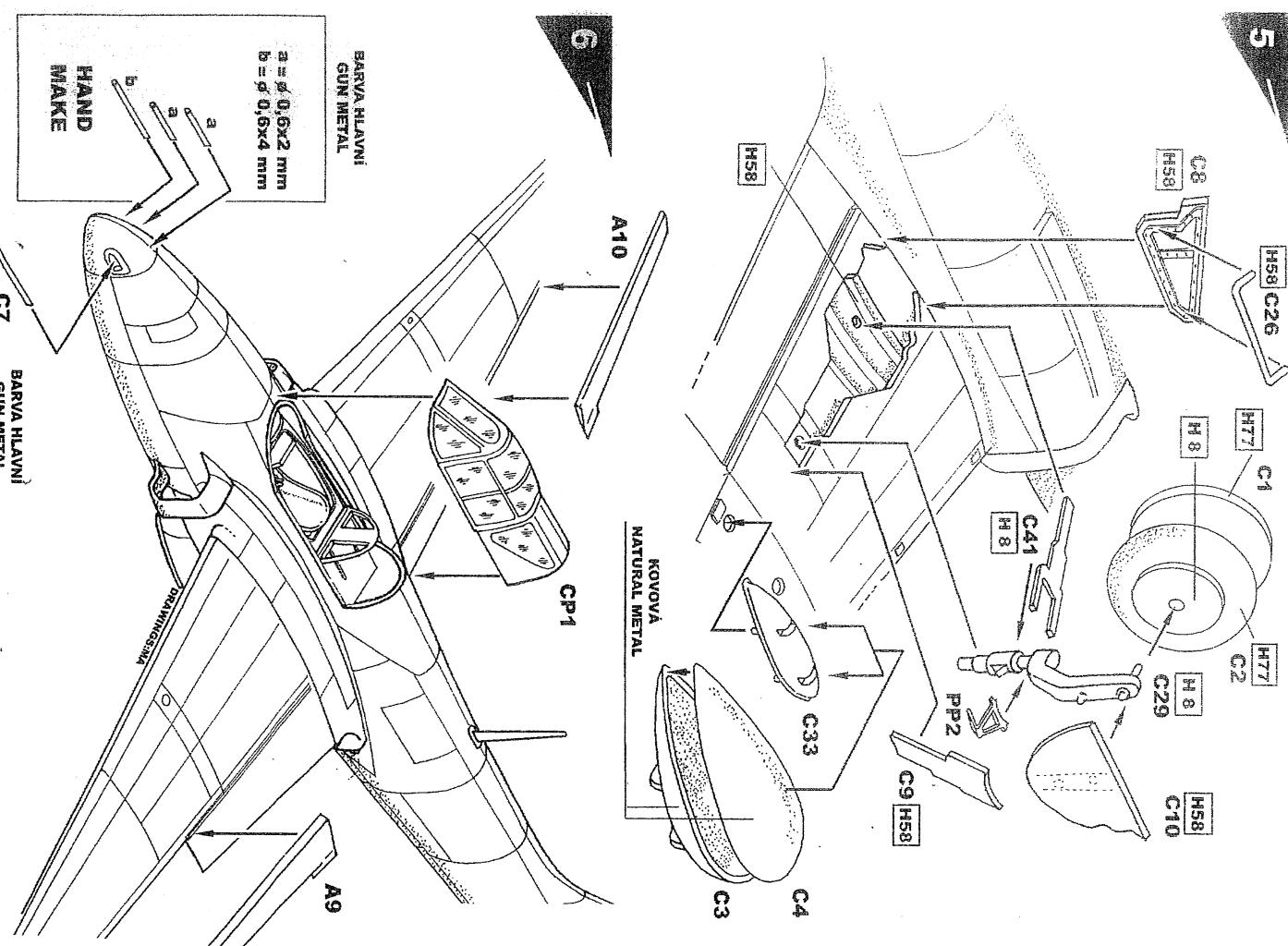

4

SESTAVA - ASSEMBLY - BAUANLEITUNG - ASSEMBLAGE

ZBARVENÍ A OZNAČOVÁNÍ

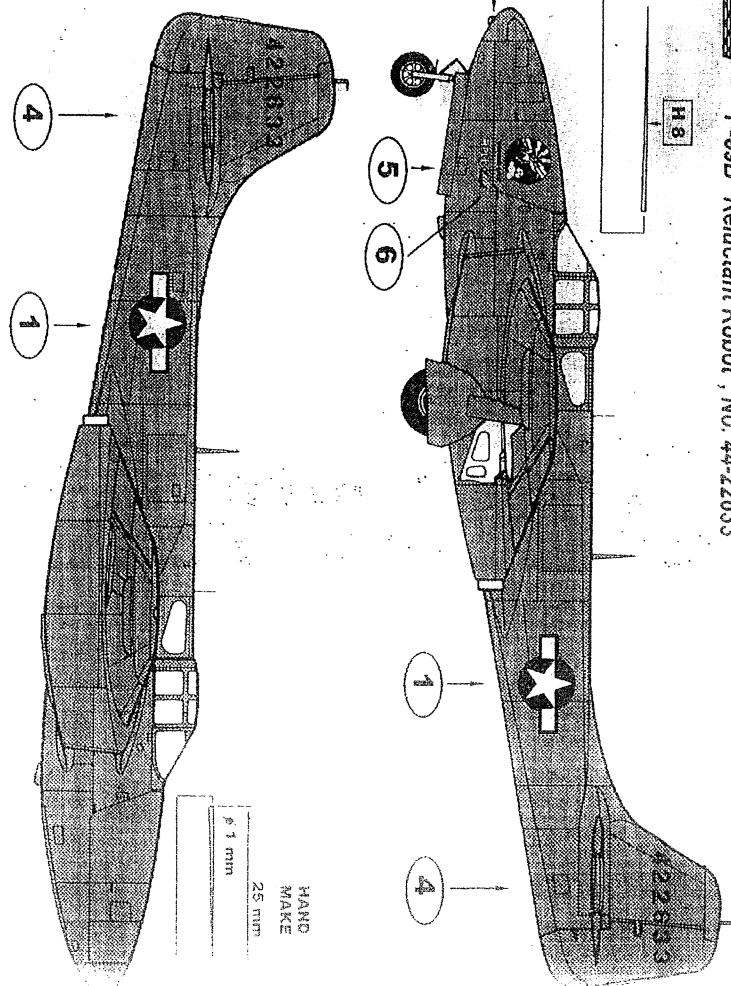
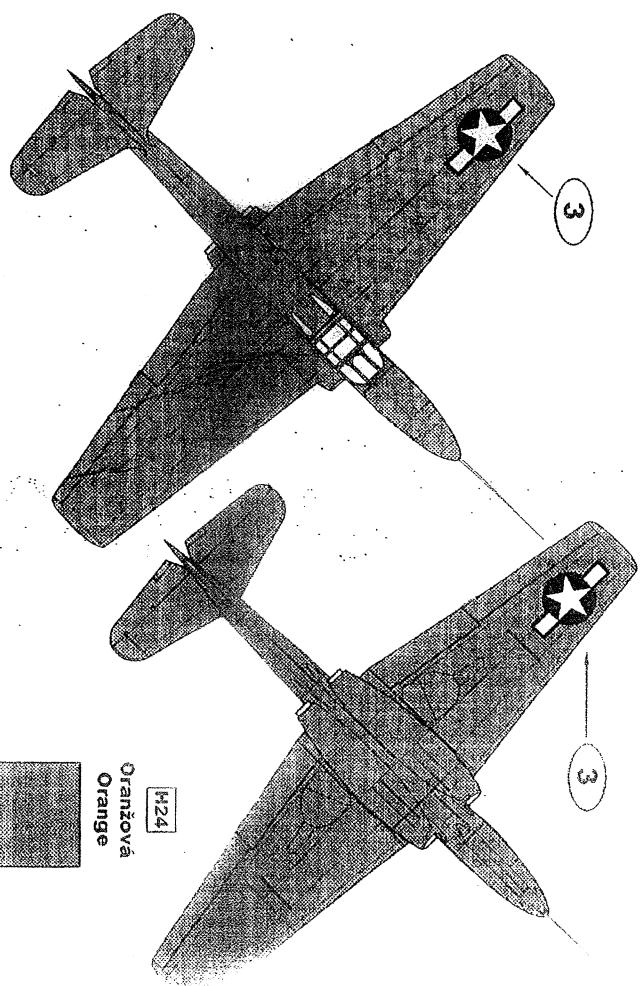
P-59A "Smokey Slover", No. 44-22610

ZBARVENÍ A OZNAČOVÁNÍ
CAMOUFLAGE and MARKING - TARNUNG und KENNUNG CAMOUFLAGE or DESIGNATION

P-59B "Reluctant Robot", No. 44-22633

H-8

M24
Oranžová
Orange